

12
Dri

Uusi Kammis

Beisu,

Ja Weijata

omalla pulskalla

Uuatillan ja

Joka Gaida Luvnan

Wasasa, 1790.

Pränd. Georg Wilhelm Lonicerilda.

Johan Jacobson Trutisa

Nyt taidan mä sano, mun onnen on kowa,
Sitä kuin minä rakastin hän on
niul uskotoin oll, Sen ajan kuin mä lulin
seisowan hywin, Känyi mun onnen lewot
tomuten, En ajatel minä, Ett senkallainen
Ystävä mun piti petoxel pois kieldämän.

2. Häpiän annan sil kuin lähimmäises
pettä, Lulex sen oikein olewan, Nyt on ai
ka ett walitse paras, Mutt muista sun ku
ria sieluns pääl, Kuin sinä nyt täl, Niin
rihwot pääl, Yhden tykkö niin toisen, ex
lul Herran näkewän wiel.

3. Mutt Herra kuin kaikki, Kol eroitta
taita Hän tunde köyhät ja rikkaat Täl, Her
ra sun uskotomudes kosta, Hän murhen
pitä minust kuin sinust wiel, Ja Herran
pääl, Minä turwan tääl, Hän uskolinen
on ja woipa wiel.

4. Niin korkiate olet, sinä ajatusin tul
lut, Kuin wahtera sen korkiman wuoren
päl, Ihman niit rusui ja kukkai kallei
Kuin minä mielesän hawaitsen wiel, Ett
mun rakas ystäwän, Mun kuldän ihanan
Ex taidais tulla mun armoxen.

5. Viidaks mitäs puhunut olet, Ja mitäs olet ulos luwanut. Se endinen kirja se teki sul surun, Sil sinä olit minuld uskottu, Se salainen breif, Kuin yhä mä tein, Sä rikot sen liton kuin tehty oll meil.

6. Sä olet rakkambi, yht toista koston, Kost mindä sinua tutkin jur wisusti, Kuin rikkaudest, ja koreudest hohta, Se on sun miestäs parembi, Sinä lulet niin, Eten mindä oll mieles perästä, Sen kans sinä teit murhet murhen pääl.

7. Jos olisin mindä rikas, mull ystäwi olis, Ja ystäwi kuin taidaisin luotta pääl, Mutt nyt olen mindä köyhä ei kukaan minua tunne, Wan kakk minua wihawat kaitel wäel, Mutt minun ystäwän On Jumal wakewa, Hän uskollinen on ja woipa wiel.

8. Simson se jalo, hän petetyx tuli Kuin salaisudens portole ilmoitti, Nyt olen mindä myös sanut sen hawait, Kuin lulin seisowan jalosti, Nyt on se käynyt niin Kuin he ennusti hän Olonkatsoimun, kuin mindä rakastin.

9. Niin olen aiwon, nyt olen walmitä Ja nyt tahdon mennä, eu enä nyt woi, Ritos sul olkon joka hekkengin edest, Kuin mindä olen kansas hywin elänyt, Eron sinust Otan jalost, Ja weisan surkitos kuins olet mun prajanut.

10. Mutta yhder loyus, minä pydän
ja toimon Ja Herra siihen onnen anda-
kon, Ett ajan päälle walittsen toisen,
Kuin minul paljot rakkambi on, Sen
kans minä nyt Tääl panen pois mieles-
sän, Kail rakkauden wehko, ja luotan
Sumalan pääl.

Jacob Jacobin Poika

isän Liikyyri

Johan Jakobson